

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის
ქუჩაზე, მელიქიშვილის სახლში, № 43

კრიტიკა რედაქციისა: მელი-
ქიშვილის სტამბაში, ბანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მოწვევა: მილები კანტო
რაზე. ბარეშე მცხოვრებთავას: ვე თე-
ლის. ვე რედაქცია გა ადრესა.

გაზეთის ფასი: მთელის წლი-
ს — 8 მან., ნახევრი წლისა — 4 მან.
დაწერა, თხის ფასი — 3 მან., ერ-
თის ფასი — 1 მან.

ტელეგრამები

(ოფიციალური)

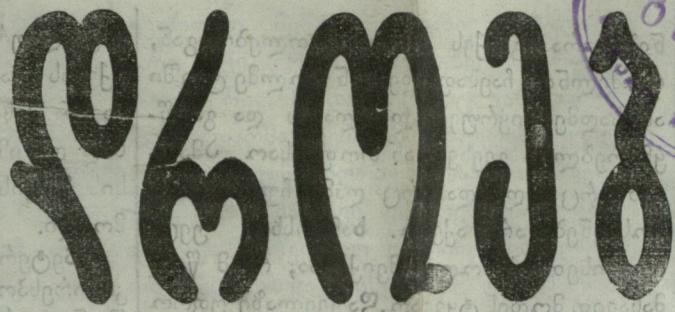
გრძოლის ველიდა

ალექსანდრაკოლი, 27 ივნის. დე-
ნერალის გეიმანის ჯარის სოლანლუ-
ლის დაბრუნების შემდეგ, ჩერნ კიდევ
25 ივნისამდინ უშერდით შარქუ უშმა-
რება. შემდეგ აქ მოვიდა ამბავი, რომ
სოლანლულის მთებიდამ წამოვიდა შარ-
სისაკენ მუხთარ ფაშა მხელის ბრატი-
ლიის არმითათ; მშის გამო დენერალ-
იდიუტანტმა ლორის-მელიქოვმა იმ გან-
ზრდას მომეტებული მოძრაოւ
მას სახსარი მის ცეს თავის ჩანარიან და
განაებულ ჯარი, ზარბაზნები უკან და
შინა შარსიდამ.

— დაირიდამ სურფ-ტლანებისაკენ
დაბრუნებულს დენერალ ტერ-ლუკა-
ვის ატრიალ მოჰყავდა თან 3,000 ქრი-
სტიანი მსმალოს ქვეშევრდომი, რო-
მელთაც რუსეთში გადმოსახლების სურ-
ვილი განატხადეს ალაშქეროს სოფლე-
ბიდამ, რადგან ბაში-ბუზუებმა და ქურ-
თებმა იქ მთელი სოფლები ამოჰხოცეს.
მა გაჩერიდამ დავგირანა ჩერნი ჯა-
რის დაბრუნება და ამის გამო მსმალო-
ები აწერებუნენ ამ ჯარს უკანიდამ მი-
ვიდა თუ არა სურფ-ტლანები, ღინ. ტერ-
ლუკასოვმა, რათა დაიფრიოს ეს გადასა-
ლებულები და ავათმყოფ-დაჭრილები,
მოიხმო ბეიაზეთიდამ კავალერია და 23
ივნის მიერიდა. ხუთის დღის განმე-
ლობაში ჩერნის მხრით დაჭრილია ერთი
აფიცერი და 30 სალდათი მოკლული
და დაჭრილი არან. მავე სალამან დე-
ნერალი ტერ-ლუკასოვი ბაიაზეთისაკენ
გაემზარერა, სადაც ამის წინაშე გაგზავნი-
ლი იყო დენერალის მელბალი-ხანის
ატრიალი და სადაც, როგორც ისმის, მს-
მალოებს ჰყავთ 20,000 ქალი ქვევითი
და 10,000 ცხენოსანი ჯარი.

ასე და დასახული იყო მის მიერიდა.

უოველ დღე თრიაბათს გარდა

ცალკე ლომირი ლირს გაურათ

განცხადება: მილება ფართულს,
რუსულს, სომხურს და სპ. ენერგე.

ცასი განცხადების: როგორ ასა-
ებთ ასთე — 1 კა., სომ-მარგელი გა-
სტრიქონება — 8 კა., ჩერნოვებრივის
ციცელი — 5 კა., პარარა — 4 კა.

რედაქცია უფლება ექს გას-
ტარს და შემოკლოს დასტერდათ
გამ გეორგილი სტატიის. დაუცემული
სტატია აეტორს არ დაუბრუნდება.

სი ჯარმა სტამბოლი დაიპურიოს ადგ
ამაზედ თ. ბასმარკმა უკაცხანი რომ
სტამბოლის დაჭრით რუსეთი უსაღწევის
იმ მიზანს, რომლის სტერისაც მიან ეს მიზ
დაიწყოვო.

ომის აგები

აზის გრძოლის ველიდა

თაულ „დროების“ ნომერში დამტკ
დილი იყო ტელეგრამა, რომ ისმალოს
ჯარი შეკვეთილი (ნიკოლაევსკში) აპი-
რობდა ხმელეთზე გამოსელი, მცირამ
ჩერნიმა ჯარმა უკან დაბრუნდა, უკანას-
ქელის ფორტი მოსულის გზეთებიდამ
კუთხებულობით, რომ ბათუმის ჯარის
უფლების დერვიშ-ფაშა განზრახვა აქვ-
სო, რომ რიონის ატრიალ უკან დაბრუ-
ნების ჯაზ. შეუკრასო, რადგან ასმალებ-
მა იურანო, რომ ამ ჯარს სხვა ხილი
ჯარი მავკასიიდამ ვერ მოეშველება. ამით ასენება შეკვეთილის დესატის სურ-
ვილი: თუ აქ მართლა გამოვიდნენ ის-
მალები, მაშინ მუხა-მსტარეში და ჭი-
ხანჯურში დაბაზაკებული ჩერნი ჯარი
ისმალების თუ ჯარს შეა იქნება: ერთი
მოადგება. ბათუმიდამ (ციხის-ძირიდამ)
და მეორე შეკვეთილიდამ.

სოხუმის ციხის მსმალოს კამენდანტს
შეუწერია სტამბოლი, რომ ივნისის 15-ი
ოჩამჩირეში დაბაზაკებულ ჩერნ ჯარს.
15,000 რუსის ჯარი დაეცაო, მოელი
დოს განმგალობაში გაცარებული
გრძოლი იყო და ბოლოს ჩერნ უკუ-
ვაჭერი რუსებინ(?)

რუსული გაზეთის „Голос“-ის სტა-
ბოლიდამ მიღებულს კორეგისონდენ-
ციაში (№ 132), სხვათა შორის შემდეგი
ალაგია მოვანილი:

მსმალოს მმართებლობა ამტკიცებს,
რომ მასა აქეს ხელში მდალუბები, რომ ი-
თაც ნომდევლ შეუძლია დამტკიცოს, რომ
ატრიალის კამენდატმა ერთი მილიონი
მანეთი (148, 000 გირვანქა ტერლინ-
გი) ქრთაშია აიღი დენერალის ლორი-
ცემ უკუკიც და მის მიერიდა.

მელიქოვისაგან ამ ციხის დათმოსთვისათ. მს კამენდანტი, როგორც თქვენც გეცუონინებათ, ამეამად დაჭრილია აჩხ-რუმში, სამართალში მიცეს და მგონიახლა, როცა მე ამ კორნესპონდენციას გწერთ, დახვერეტილიც უზღა იყო.„

მართლაც, „მოსკოვის შეყებების“ მე-156 ნომერში გადმობეჭდილია ერთის იტალიურის გაზეთიდან ცნობა, რომ არტანის კამენდანტი, სამხედრო სასამართლოს გადაწვეტილებით, დახვრიტესო.

ზემო-მოყვანილსავე რუსულს გაზეთში დაბეჭდილია შემდეგი ცირკულირი ცისალოს უცხო ქვეყნის ხაქმეთა მინისტრისა:

„ამასთანავე გიგზავნით ტელეგრაფში, რომელიც მისს ი. შ. სულთანს მოუკიდა აზეზუმის ღუბერნატორისაგან. ტელეგრაფში შეგატყობინებათ იმ ბარბაროსიანის, რომელიც ჩაუდნია რუსის ჯარის არტანტში. ამ ციხის აღების შემდეგ, რუსის ჯარს დაუშენება ტყვია ლაზარეთიანვის და რამდენიმე ავათმყოფი დაჭრილები ლოგინში დაუხოცნია. რუსებმა აწვალეს აგრეთვე პეილარის მცხოვრებლები, იმისთვის რომ ზოგიერთი აქაურები ჩვენს არმიაში მსახურებდნ. ჩვენი ვიცე-ლუბერნატორის ზარუხაზის ოჯახი გაუპატიურეს და რუსეთში გაგზავნება საცხოვრებელად. ამას გარდა რუსის ჯარმა გაცირკული იქნება კიდევ უკან დაიწიოს მუხა-მსტატედმ და გამაგრდეს სადმე ზურის სამზღვარზე.“

ამ ამბავის ცოცვის შემდეგ, ზემოც უცხული რე ული გაზეთი ამბობს, რომ ამ თ. ნა ცილი-წამებას რუსის ჯარზე, რასაკვირველია, მცროვაში არავინ არ დაიჯერებს.

მრთა ფრანცუზლს გაზეთში („La France“) დაბეჭდილია სტამბოლიდამ მიღებული დეპეშა, რომელიც გვაცნობებს, რომ რამდინიმეჯერ დამარცხების შემდეგ რუსის ჯარი იძულებული შეიქნაო, რომ ბათუმს (ციხის-ძირს) მოშორებოდა, დაეტოვებინა თავის ბანაკი სამების სიმაღლეებზე და უკან დაბრუნებულიყო ჭინანჯურამდინაო, მთელი შობულეთის მაზრა ამ ქამად ისევ ჩვენს ხელშია და იმედი გვაქვსო, რომ მაღლე რუსის ჯარი იძულებული იქნება თავის სამზღვარზე გამაგრდეს.

„თფილის მომზადეს“ კორნესპონდენტი ამტკიცებს, რომ მუხა-მსტატე ისეთი მაგარი და მოხვერებული ალაგი არ არისო, რომ აქ ჩვენს ჯარს დიდხანს შეეძლოს გამაგრებათ. ახლაც მოსვე-

ნება არა გვაქვს ქობულეთლებისაგან, რომელნიც ჩაესაფრდებინ ხოლმე ტყეში ან საღმე მიყრუებულ ალაგას და გაუწყნარებლივ გვესრიან თოფებსათ. ამათგან არც დღე და არც ღამე ჩვენს ჯარს მოსვენება არა აქვსო. ხანდისსან უეცრივი ისეთი სროლა შეიქმნავთ, რომ ტყები მოდის ტყვია და ვერ ვედავთ—სიდამ მოდის ეს ტყვია და ვინ გვესრისო.

ამას გარდა ცისმალოს ბატატები საშებაზე სულ ოთხის ვერსის სიშორეზედ არის გამარტული ჩვენი ბანაკიდამ და როგორც ისინი დიდ ზარბაზნებს მოიტანენ და დაგვიშენენ, უკეველია, რომ ჩვენ აქ, მუხა-მსტატეში გაჩერება არ შეგვიძლიაო.

შველა ამ გარემოების გამო, კორნესპონდენტის მოსაზრებით, ჩვენი ჯარი იძულებული იქნება კიდევ უკან დაიწიოს მუხა-მსტატედმ და გამაგრდეს სადმე ზურის სამზღვარზი.

მრთა ფრანცუზლი გაზეთის კორნესპონდენტი იწერება არზრუმიდამ, რომ ამ თვის 16-ს აქ 1,260 კაცი ჩრექვების ჯარი მოვიდაო, რომელსაც ორი ინგლისელი აუცილებელი წინ მიუსმოდათ. ხალხი ამ ჯარსა და განსაკუთრებით ინგლისის აფიცირებს დიდის აღტატებით მიეგება.

ევროპის ბრძოლის ველიდამ

ბოლგარიაში აქა-იქ გაფანტული ოსმალოს წერილი ჯარებიულან იწევს ბალკანის მთებისაკენ იმ განზრახით, რომ ამ მთების გასავალში გამაგრდნენ და იქით ალარ გაუშეან რუსის ჯარები. შემთვერეს ძალა ამათი არმიისა გარნიზონებად არის რუსებუკის, სილისტრიის, ვარნის, ვიდინის, შემლის და სხვა ბოლგარიის ციხეებში, რომლებთანაც, უკეველია, გარებაში ამბობთ, რადგან არ აიღო და იქ დაბანაკებული ჯარები არ დაამარცხა.

„ქელნის გაზეთში“ დაბეჭდილია სტამბოლიდამ მიღებული დეპეშა, რომელიც გვაცნობებს, რომ სისტოვისთან დუნაიზე გადასველის ღრის რუსების მხრით 2,000 კაცამდინ არის დახოცილი და დაჭრილიო. რუსის ოფიციალური ტელეგრამა კი ამბობდა, რომ ამ ღრის 700 კაცამდინ დაიჭრა და დაიხოცა.

ინგლისის ზღვის ესკადრა, რომელიც, როგორც დეპეშამ გვაცნობა, ბეჭიყის

ნაესადგურში მისულა სტამბოლთან, ეკვერის ჯავშნიანის სამსუნორო ხუმალიდი-საგან შესდგებათ. ამ-ეტებარის უფრო საღ დანიშნულია გამოჩენილი ინგლისის ზღვის დენერისალი აღმირალი დრუმ-მონცი.

პეტერბურილის ნემეცური გაზეთის კორნესპონდენტი გვაცნობებს, რომ დუნაის არმიის მთავარ-სარდალი აბდულ-მერიმ-ფაშა შუმლიდამ გამოვიდათ იმ განზრახებით, რომ ამ ადგილებში საღმე ვერ გვესრისო.

უცხო ქვეყნის გაზეთები გვატყობინებენ, რომ სტამბოლიდამ მუდამ დღე დიდ-ძალი ჯარი იგზავნება დუნაისაკენ, რაღაც მის გადასაზრის მთავრობა დარწმუნებული არის ახლაო, რომ იმათ მერობის ბრძოლის ველს უნდა მიაქციონ უმთავრესი უშრადლება, თორემ მცირებაზიში საქმე კარგათ მიღისო. სხვათა შორის, ამ დღეებში ხონთქარს თავის საკუთარი გვარდია გამოუგზავნა ბოლგარიაში.

„დროშების“ კორონაცოდენცია

რაც 23 ივნისს, თქვენმა მკითხველმა იცის — რა გვარად და როდეს დაწესდა ხეან-ჭკარის გამსესხებელ-შემნახველი ამხანავობა ჩვენში, იცის მისი ანგარიშიც; მე მინდა როიოდე სატყვით გაცნობოთ შემდგომ ამისა რა ცვლილება მოხდა და როგორ წარმატებაშია ეს ჩვენი რაჭის პასელი ამხანავობა.

წლის დასასრულ ამხანავობის წესდების ძალით, წილი უნდა ეყარათ სამართველოს და გამგეობის წევრების, რომელთავან უნდა გამოსულიყო თრი წევრი. ბაზოსელა შეხვდა სამართველოს წევრს უ. დ. ნანუკარებს და რჩევის თავმჯდომარეს ა. ჯაყელს; მაგრამ კრებამ მაშინვე აღირჩია ისევ ეს პირები თავიანთ თანამდებობაზედ. გამოვიდათ თავის თხოვნით სამართველოს წევრი მდედრი ს. ლანდია და მის მაგირ აღრჩეული იქმნა მინა ზიორგობიანი, და თ. მ. ბელოვანის მაგირათ, რომელიც ამ სახითვე იყო დათხოვნილი ჩიევის წევრობილებან, აღმოარჩია კრებამ ხვანჭკარის სასოფლო შკოლის მასწავლებელი ძოწენიდე.

ეს წილის ურა მოხდა, მაისის 16-ს ამ დღესვე კრებამ სესხის უმაღლესს ზომათ დააწესა ექვსი თუმანი, (წინეთ თორმეტი თუმანი იყო). ეს მიტომ, რომ მთხოვნელები უფლის გატანისა ბერები და გვერდი არ არის და იქ დაბანაკებული ჯარები არ დაამარცხა. მაგრამ მას არის ათასი მანეთი 13 პროცენტა და

ამ პროცენტით მისცა სესხათ ამხანა-
გობას, და გარდა ამისა ასი მარტოც
ვკლადათ (ჩაახა). ამაზედ 16-ს მაისს
ვე იყო სჯა კრებაში, თავი მჯდომარებ
იყითხა: შეიძლება ამ სარგებლით გაეცა
სამართველოს ეს ფულები, თუ მოემა-
ტებია ან მოკლო მაზედ? პრებამ გარ-
დასწყიტა:—ფულები, რომელიც უფ-
ნანუკოვა შემოიტანა, მოღებულ იქნეს,
და როგორც ის, ისრე სამხანაგო ე. ი.
წილის ფულიც გაიცეს სესხათ, სანამ
ომიანობა არ გათავდება, 15 პროცენ-
ტათ, რითაც შეიძლება მაღლ გადიდება
თავის ფულისათ.

ამხანაგობას ერიცხება ეხლა ოთხი-
ათას მანერამდე; ამათგან სამანერზე
ცოტა მეტი ვკლადებია (ჩაბარებული ფუ-
ლი), ათასი მანერა სესხი და დანარჩენი
ამხანაგობის საუთრება.

საქმის წარმოება ჯერ კარგად მიდის.
სამართველოს და რჩევის შევრებს ვერ
შეამჩნევს კაცი ერთგულობა მოესუსტე-
ბიოსთ. სამი მათგანი მაინც განსაკუთრე-
ბითი ყურადღების და ამხანაგობისაგან
მადლობის ღირსი არიან; ისინი არიან:
უუ. ა. ჯაყელი, თ. ქ. შიფრიანი და დ.
ნანუკოვი.

უ. დავით ნანუკოვი მოთავეა ჩევენში
ამ საქმის; იმან მოაძია ზეცის რომელსენე-
ბული არიან იმ გვარი თანამგრძნობლე-
ბი ამ საქმისთვის, იმან დაამტკიცებინა
წესდება, გამოიტანა ბანკიდგან ათასი მა-
ნერი და ასესხა ამხანაგობას, შეიტანა-
სეგა ასი მანერი; წავიდა თფილისში და
ნახა ამგვარი ამხანაგობა და გაიცნო თვა-
ლით შეხედვით ამხანაგობის საქმე. მსეუ-
ბი ყველა იმან იმოქმედა თავის საკუ-
თარის ხარჯით.

ამ პირველ მა ამხანაგობამ მოაგონა
ონეგებს თავისთვის ამხანაგობის გაჩე-
ნა და ამანვე აღუძრა სურეილი სეგა სა-
ზოგადოების ხალხსაც დაწესონ ამხანა-
გობა; მაგრავ ეინ არის, რომ უ. ნანუ-
კოვსავით იკისროს ამდენი შრომა, ხარ-
ჯი და ღროების მოხმარება? შართალია,
სიტყვით მოქმედები შევრი: გვყავს და სა-
ქმის მკეთრებლები ძლიერ ცოტი.

ამხანაგობას აბრკოლებს ერთი საქმე.
მს არის რიონზედ ბუგეულობან ხიდის
უქონელობა. ამ წყლის გაღმიდამ არი-
ან ბლობათ ამხანაგბი, რომლებსაც
ძლიერ უნერელდებათ იქითა აქეთ სიარუ-
ლი. თუმც აქ ნავები მუშაობს, მაგრამ
შფოთიან რიონზედ, ნამეტურ როცა
მოიდებულია და საშინელს ზეირთებს
ისერის, ექ მენავე რა გაწყობს? ამი-
ტომ შირათ ნაუებიც დაუქმებულია. მრთ-
ხელ ამხანაგობიდამ მიმავალი ექვსი
გამოური კაცი ჩასდენ ნავში; იმ დროს
როცა ნაემა წყალში შესცურა თავის

ტვირთით, მენავეს ნიჩაბი გაუტყდა და
ორი ნავი, ერთი მეორეზედ მიკრული,
წაილო რიონშა და კიდევაც გარდაბრუ-
ნა თავდალმა; ჩევენი მოგზაურები ყველა
უშველებელს სილრმეში ჩაჰყარა; მაგრამ
იმოდენა სიმარჯვე იხმარეს, რომ ერთი
მეორეს შემწეობით გადაბრუნებულს ნა-
ვებს ბსკერზედ შესჯლნენ და ამ სახით
როგორც იყო დიდის გაჭირვებით გას-
ცურებ გაღმა უვნებელათ.

რამდენი კაცი გამხდარა რიონის
მსხვერპლათ ხიდის უქონელობით, ჩევენ
მისი დახსოვნება არა გვაქვს; გვახსოვს
მხოლოდ ის, რომ ამორი წლის განმა-
ვალობაში დაიღრჩა ერთი მღვდელი,
ერთი აზნაური, ერთი გლეხი და ორი
სვანი.

მაგრამ ამ უბედურ შემთხვევების შემ-
დეგაც არ გამოსხინდა ისრეთი გულმტკი-
ვნებული კაცი, რომ ბუგეულის ხიდის
გაკეთება ითავოს და ხალხს ეს განსაკლე-
ლი აშოროს, თუმცა ხალხი სული-
თა და გულით დაეხმარება ამ ხიდის გა-
კეთებას.

188. ამანაგობის ერთგული

სრულიად ვერა-რა პოვეს გაფუჭებუ-
ლი. ერთგული ამანაგობის შემთხვევა

შემდეგ ავტორი თავის ამანაგობის შემთხვევას. თუმცალა,
რასაკვირელია, დედახემი კულიანი არისო,
ამას არავინ იტყვის, მაგრამ საქმე გამო-
აჩენს. სხვათა შორის ამბობს მ. ჩავაძე:

„მე იძულებული ვიყავ მცირედს ხანს მომეკი-
დნა მისის შინლისაფის ხელი (!)... თუმცა ჩე-
ვის მხრით ესუც უწევსაფა არის, მაგრამ მე ცდილ-
ობდი მას, რომ იმ ჩევენს ლაპარაზედ მოსულ-
ის ვინგ და მოწმად მანც გამომდეგოდა შემ-
დგომისათვის, როდესაც მე წანახედზე შევიტანდი
საჩივარს.“

ღილათ მიკვირს, რომ „იმ ჩევენს ლა-
პარაკედო“ ამბობს მღვდელი, ეითომ
რამეს კინონიერის სიტყვებით ლაპარა-
კობდა! რასვეის გარკვევით არ ამბობთ—
თუ რას და როგორს ლაპარაკე? ან
რა ხმა დაბლა თქვენ ჩურჩულებდით,
რომ ვერ გაეგონა ვისმეს თქვენგან
მეღორებადი ლოცვა-კურთხევა, მით
უფრო, რომ საყდრიდგან შემთხვევის
ალაგამდის სამი საევნი არის და ღუქნე-
ბამდის 3 1/2, საჯ. საიდგანაც რამდენიმე
დანიშნული მოწმებთაგანმა გიყურებდათ?
რა მთაში ან სოფელს გარეთ თქვენ იყა-
ვით, როდესაც 10 თუ 12 კაცი წინ
გედგათ?

როდესაც თქვენი სურეილი ასრულდა
მოწმების მოსვლით, მერმეთ რათ მიწ-
დეგდით უკან და რათ შეიპარით იგი?
ნუ თუ იმას იტყვით, რომ ღობესთან არ
დაგეპიროს შეორეთ მეღორე და ყელ-
ში ხელ წაჭედილი არ გაეშველებანისთ
მაყურებლებს და ღლეს ნამდვილ მოწ-
მებს? მე რა გირაო ეკიდა მეღორეს ყელ-
ზე ყანყრატოსთან, რომ აგრე მწარეთ
ჩაჭიდეთ ხელი და ართმევდით?

შევ რომ ნამდვილათ თქვენ ესროლეთ,
ამას არამც თუ ათი კაცი დაგიმტკიც-
ენ, რომლებიც ღლეს მოწმებათ არინ
დანიშნულნი, არამედ 15 სეგა მაყურებ-
ლები კაცნი და ქალნი იტყვიან, რომ-
ლებთა შორის ზოგნი აღსარების სათ-
ქმელათ ეკალესიასთან იღვნენ.

შემდეგ ამბობთ:

„ვინ არ დამეთანხმება ამაში, რომ მომჩინეარ-
ებული კარგათ იცის თავისი საქმის გარმო-
ბა ვინგ სეგა პირა, რომელიც არ დაწერება
საჩივარის შემთხვევას.“

ჰემარიტათ გრძნებთ; მაგრამ რო-
მელს ერთზე დაგეთანხმოთ, როდესაც
ჯერ ამბობთ: „უცხო სესიაშეილს მი ვერ
ეხედავ ამაში დამნაშავეთ, ამისათვის რომ
თეთონ იმ შემთხვევაში არ დაწერებუ-
ლა და ყოველივე მის მიერ აღწერილი
ეკუთვნის მისის მეღორის ნამბობს,“ და
შერმე კი ამბობთ, რომ მომჩინეარმა უფ-
რო კარგათ იცის თავისი საქმის გარე-
ბა, ვინემ სეგა პირა და სეგა?..

მართალია, სუდის არაში სრულათ
არ ყოფილა აღწერილი შემთხვევა, რო-
მელშიც თვით მწერალი იყო დამნაშა-
ვე; მაგრამ რა? მხედლა უფრო კარგმა მე-
აზრებ დაუწერა ნამდვილი შემთხვევა,
რომელიც უმაღლეს აღვილში არის გა-
გზავნილი.

რაიცა შეეხება აღვილობრივი ბლა-
ლოჩინის გამოძიებას, რომელსაც ვი-

